

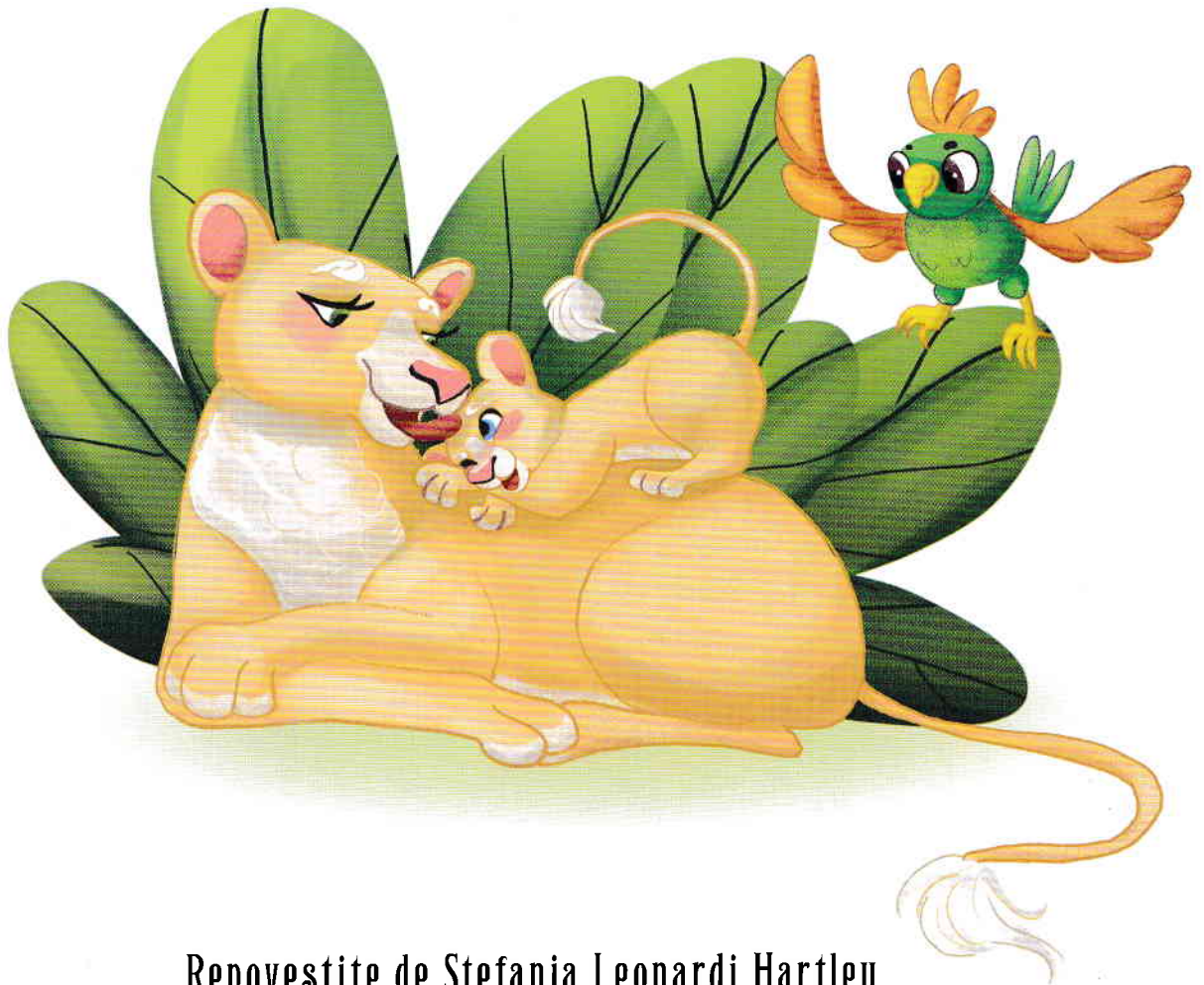
LBRIS

We know
books

Cele mai frumoase

POVEȘTI CU ANIMALE DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

Traducere din engleză: Medeea Neguțescu



Repovestite de Stefania Leonardi Hartley



6	Berzele
10	Cerbul și vița-de-vie
14	Denumirile zodiacului
18	Șoimul credincios
22	Nasul elefantului
26	Șoarecele ambițios
30	Leoaica și vulpea
34	Prietenii lui Serungal
40	Cangurul Bohra
44	Cocoșul și girueta
48	Leul bolnav
52	Vrabia recunoscătoare
56	Ursul și cele două vidre
60	Cei doi măgari
64	Poveste despre tată
68	Țigrul din cușcă
74	Cioroiul și găștele sălbatice
78	Peștișorul fermecat
82	Trolul și cei trei iezi
86	Păunul nefericit
90	Cum a căpătat leopardul pete
94	Oamenii și caii
100	Broasca din găleată
104	Leul și mistrețul
108	Pivi și Kabo
112	Cum a căpătat cămila cocoașă
116	Jaguarul și focul
120	Câinele și lupul



BERZELE

Un basm de H.C. Andersen

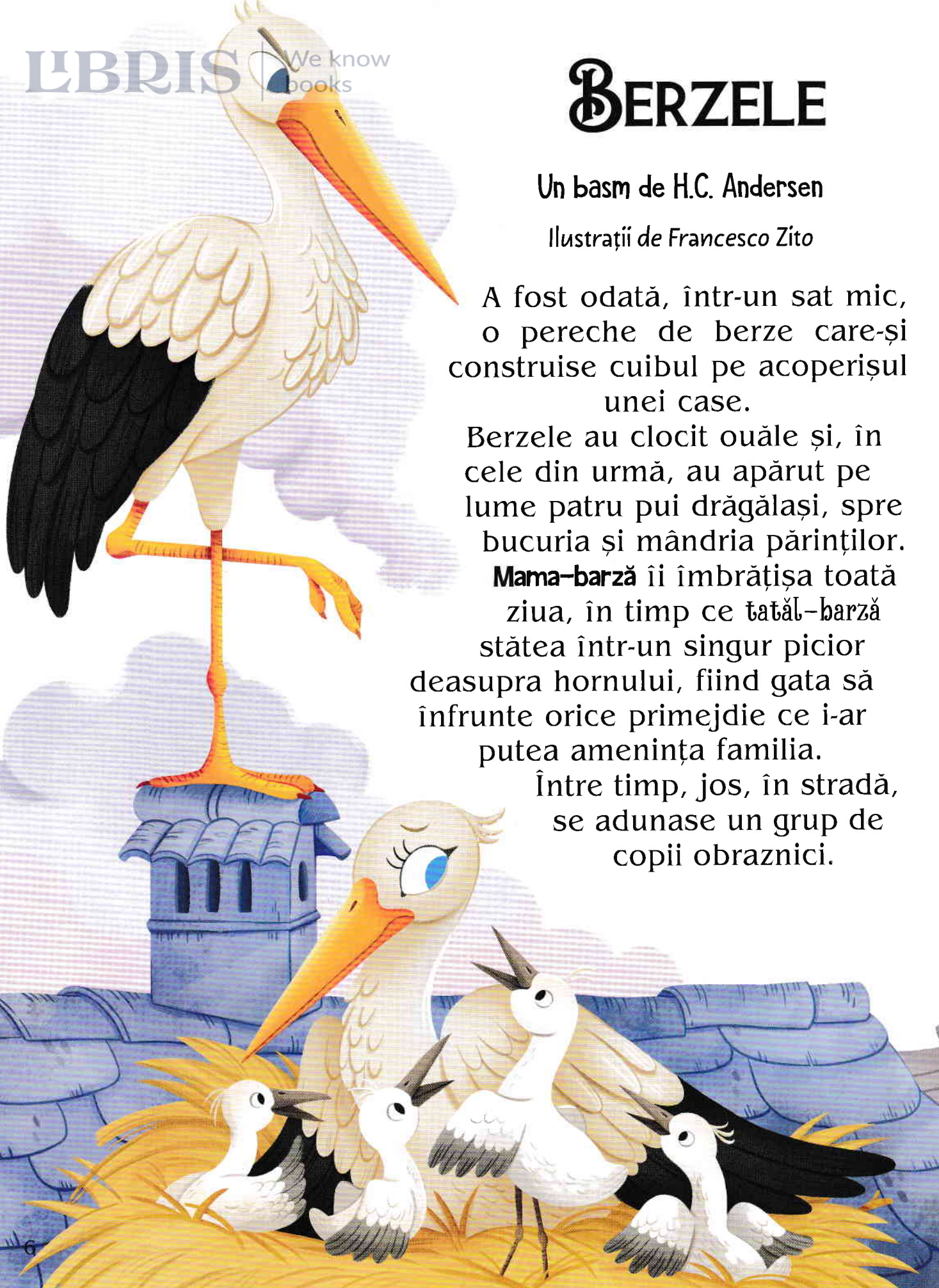
Ilustrații de Francesco Zito

A fost odată, într-un sat mic, o pereche de berze care-și construiseră cuibul pe acoperișul unei case.

Berzele au cloțit ouăle și, în cele din urmă, au apărut pe lume patru pui drăgălași, spre bucuria și mândria părinților.

Mama-barză îi îmbrățișa toată ziua, în timp ce **tatăl-barză** stătea într-un singur picior deasupra hornului, fiind gata să înfrunte orice primejdie ce i-ar putea amenința familia.

Între timp, jos, în stradă, se adunase un grup de copii obraznici.



De îndată ce au observat cei patru pui, au început să râdă de ei, cântând:

„Urâți și proști sunt puii mici,
Pe creasta casei chiar de-ar fi!
Nu-i nimeni să-i dorească aici,
Dar ce mai plăpumi pentru pici
Din puful lor ar mai ieși!”

Puii erau foarte amărâți. „De ce spun așa cuvinte urâte despre noi?” și-au întrebat **mama**, acoperindu-și urechile cu aripile ei. „Nu le dați atenție, dragii mei”, le-a spus ea.

La un moment dat, unul dintre băieți a început să arunce cu pietre asupra micuților. **Tatăl-barză** scotea țipete disperate, încercând să-l alunge, dar fără succes. De atunci, băieții cei răutăcioși se întorceau în fiecare zi la cuib, ca să-și bată joc de pui.



„Ajunge! Trebuie să facem ceva!”

a strigat tatăl-barză, iar mama-barză i-a răspuns:
 „Am o idee care ne va ajuta să scăpăm de acești copii obraznici. Vino cu mine!” Berzele au pornit împreună și au zburat către un lac magic unde se aflau toți bebelușii care așteptau să fie trimiși la noile lor familii.



Mama și tatăl-barză au cercetat atent bebelușii, unul câte unul, și i-au ales pe cei mai gălăgioși, i-au înfășurat și i-au dus la casele unde trăiau făptașii. Apoi, seara, s-au întors la puii lor. „Unde ați fost?” i-au întrebat puii. „Le-am dat o lecție acelor băieți răi care vă necăjeau”, le-a răspuns mama. „De acum înainte, vor fi atât de ocupați să-și ajute părinții și să aibă grijă de frățiorii lor

mai mici care plâng toată ziua, încât nu vor mai avea timp să hoinărească pe străzi și să vă hărțuiască. Când vor crește bebelușii, noi vom fi deja departe.”

Începând din acea zi, ștregarii nu s-au mai arătat, iar cei patru pui au crescut puternici și sănătoși și au învățat să zboare. De îndată ce au început să sufle primele vânturi reci, au putut să-și urmeze părinții în țările calde, unde urmau să rămână până la primăvara viitoare.



LIBRIS

We know
books



CERBUL ȘI VIȚA-DE-VIE

O fabulă de Esop

Ilustrații de Giusi Capizzi

Într-o zi însorită, un **cerb** păștea fericit pe o pajiște în apropierea unui sat, când un câine și un urs au trecut pe acolo. Observând **cerbul**, au rămas impresionați de sprinteneala lui și au zis: „Ce coarne frumoase, ce blană strălucitoare! Micuților noștri le-ar plăcea să-l aibă ca animal de companie, să se joace cu el și să îl călărească. Să-l prindem repede!” Dar **cerbul** și-a dat seama că cei doi se apropiau de el și a rupt-o de fugă. Câinele și ursul alergau după el cu o viteză amețitoare, fără să-i permită deloc să-și tragă sufletul.

Cerb se uita disperat în jur, pentru a găsi o ascunzătoare. A văzut o **viță-de-vie** sălbatică, acoperită cu frunze și încărcată cu ciorchini de struguri, și s-a furișat acolo. A fost o idee grozavă, deoarece ursul și câinele nu l-au zărit și s-au dus mai departe. **Cerb** a răsuflet ușurat și a zis:

*„O, ce isteț am fost că m-am ascuns aici!
Cei care mă vânează nicidecum nu m-or găsi!”*



Apoi, văzând strugurii copti și zemoși și frunzele verzi și fragede, i s-a făcut poftă și s-a gândit: „Ar fi păcat să las această **viță-de-vie** fără să gust puțin din ea.” Așa că, în loc să stea nemișcat și liniștit până când pericolul ar fi trecut complet, cerbul a mâncat un vlăstar de aici, un strugure de acolo, altul de dincolo, savurându-le din plin dulceața. Ce delicios! În curând, frunzele care-l ascundeau de ochii urmăritorilor săi au dispărut în burta sa. Foșnetul frunzelor rupte l-a alertat pe câinele care se întorsese și, văzând **cerbul**, a alergat să-l cheme pe urs.

Împreună, câinele și ursul l-au prins cu ușurință și l-au închis într-un țarc, ca să-și distreze odraslele. Astfel, din cauza lăcomiei sale, **cerbul** a pierdut ceea ce avea mai scump – libertatea.



DENUMIRILE ZODIACULUI

O legendă chineză

Ilustrații de Elisa Patrissi



Demult, împăratul Chinei a organizat o mare petrecere, dar înainte de aceasta, le-a spus invitaților săi:

„Cei invitați de mine, pe rând, cum vor sosi,
Cu-alesele lor nume eu zodiile-oi numi.”

Deodată, în pădure a început o mare forfotă: fiecare animal își dorea să facă parte din **zodiac**. Însă, pentru a ajunge la palatul împăratului, animalele trebuiau să traverseze un râu mare și adânc, și nu toate știau să înoate. În ziua petrecerii, șobolanul, care era o creatură mică și vicleană, a cerut ajutorul bouului: „Sunt atât de ușor încât nu va fi o problemă pentru tine să mă treci dincolo.” Prin urmare, așezat pe capul bouului, șobolanul a traversat râul fără nicio dificultate. Când erau aproape gata să ajungă la celălalt mal, rozătoarea a sărit de pe bou și a aterizat pe iarbă.

„Incredibil!” a exclamat împăratul și a numit **primul semn zodiacal** după **șobolan**, iar pe **al doilea** — după **bou**. Locul **al treilea** a fost ocupat de **tigru**, care ar fi ajuns acolo înaintea bouului dacă





n-ar fi făcut atâta tam-tam că își udă blana.
După tigrul, a sosit iepurele. „Cum de te afli doar
pe locul **al patrulea**, când tu ești renumit pentru
repeziciunea ta?” l-a întrebat împăratul, iar **iepurele** i-a
răspuns:

*„Pe mal așa-i, Mărite, sunt iute și avan,
Dar am trecut greu râul călare pe-un buștean.”*

Imediat după aceea, pe locul **al cincilea**, a ajuns **dragonul**,
care s-a scuzat pentru întârziere: „Am zburat peste

